

Dosarul nr. 2ra-562/22
2-19103506-01-2ra-18042022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: A. Ciubotaru
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: A. Panov, I. Țurcanu, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

1 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Dumitru Marco în
numele și interesele Ritei Bunescu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Victor
Mazniuc împotriva Ritei Bunescu cu privire la reparare prejudiciului material și
compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 9 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 6 iunie 2019, Victor Mazniuc a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ritei Bunescu, solicitând încasarea sumei de 35 259,85 de lei cu titlu de
prejudiciu material, a sumei de 14 736 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare, 1 085
de lei taxa de stat, 6 678 de lei cheltuieli de judecarea cauzei și 7 000 lei cheltuieli
de asistență juridică.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 12 februarie 2019, din cauza
scurgerilor de apă produse din apartamentul nr.xxxxx, amplasat în blocul locativ
nr.xxxxx din str. xxxxx, mun. Chișinău, ce aparține Ritei Bunescu, a fost inundat
apartamentul nr.xxxxx, amplasat în același bloc locativ, ce aparține lui.

A menționat că potrivit actului din 12 februarie 2019, întocmit de membrii
CCL nr.134, cauza scurgerilor a fost robinetul din holul apartamentului nr.xxxxx,
care era defect și a curs o perioadă îndelungată.

Reieșind din Raportul de expertiză extrajudiciară din 16 aprilie 2019, efectuat
de către Centrul Național de Expertize Judiciare, costul lucrărilor de reparație
curentă ce necesită a fi demarate în încăperile inundate a bunului imobil,
apartamentul nr.xxxxx, la momentul expertizei, constituie 34 119,85 de lei, iar
costul bunurilor deteriorate constituie 1 140 de lei.

Prin hotărârea din 27 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a
admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Victor Mazniuc împotriva

Ritei Bunescu cu privire la reparare prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Rita Bunescu în beneficiul lui Victor Mazniuc 35 259,85 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin scurgeri, 1 058 de lei cu titlu de taxă de stat, 6 678 de lei cheltuieli de judecare a cauzei și 3 000 lei cheltuieli de asistență juridică.

În rest, cererea de chemare în judecată, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

La 24 august 2020, Rita Bunescu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea ei, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 9 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Rita Bunescu și s-a menținut hotărârea din 27 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei, Colegiul instanței de apel a conchis că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale ale participanților la proces.

A reținut că, conform concluziei specialistului, expusă în raportul de expertiză extrajudiciară nr.633-634 din 16 aprilie 2019, starea tehnică actuală a încăperilor inundate ale bunului imobil apartamentul nr.xxxxx, denotă cauza și sursa scurgerilor de ape din cauza deteriorării robinetului din coridorul apartamentului nr.xxxxx de la etajul superior. Iar, prin actul întocmit la 12 februarie 2019 de membrii CCL nr.1345 s-a stabilit că robinetul din ap.xxxxx locuit de familia Bunescu avea scurgeri la momentul verificării.

În concluzie, instanța de apel a remarcat că la materialele cauzei sunt prezentate probe suficiente care confirmă faptul inundației apartamentului reclamantului din apartamentul pârâtei.

La 14 martie 2022, acționând în numele și interesele Ritei Bunescu, avocatul Dumitru Marco a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei și a hotărârii, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, în temeiul prevederilor art. 432 alin. (2) lit. a), c) și alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Reprezentantul recurentei consideră că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat normele materiale și a comis încălcări care au dus la soluționarea greșită a cauzei, totodată, aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară, iar în cele din urmă, erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

La fel, a invocat că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei pe care instanțele ierarhic inferioare le-a considerat constatate nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente anexate la dosar, în același timp circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, nu au fost constatate și elucidate pe deplin, precum și concluziile instanțelor de judecată expuse în decizii sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

în cadrul instanțelor ierarhic inferioare nu au fost constatate și elucidate probe suficiente și veridice, fiind aplicate eronat normele de drept procedural, și anume art. 118 și art. 121 din Codul de procedură civilă.

În acest sens, a menționat că reclamantul/intimat nu a justificat prin probe incontestabile că la data de 12 februarie 2019 din cauza scurgerilor de apă produse din apartamentul recurenteii a fost inundat apartamentul reclamantului/intimat.

Instanțele nu au combătut argumentul recurenteii precum că, cauza scurgerilor, a constituit nu robinetul din bucătăria ap.6 ci din motivul robinetului care se află în hol, care nu este altceva decât încăperea de trecere într-o locuință, care face legătura între intrare și celelalte încăperi ale blocului locativ.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată părților la 12 ianuarie 2022, însă dovada legală de recepționare de către recurentă lipsește.

Totodată, în cererea de recurs, reprezentantul recurenteii a menționat că aceasta a fost recepționată la 17 ianuarie 2022.

Din aceste considerente, Colegiul consideră că recursul depus la 14 martie 2022, a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin referința depusă la 3 martie 2022, reprezentantul intimatului Victor Mazniuc, a solicitat declararea recursului drept inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Dumitru Marco în numele și interesele Ritei Bunescu nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Dumitru Marco în numele și interesele Ritei Bunescu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh